PERRY DAVIS'
Pain-Killer

Jistý a bezpečný lék proti
Rematismu,
Neuralgii,
Křečím,
Choleře,
Diarrhoea,
Dysenterii.
Vym znamením
Ranám,
Popáleni
Opaření.
Bolení zubů
Bolení hlavy.

Pain Killer jsou dobře známé již v osvědčený přítel všech, kteří potřebují **jistý a bezpečný lék**, který lze **používati vnitř i zevnitř**, bez strachu že ublíží a **z jistotou**, že pomůže. Cena jeho přivítal jej v Zemi všech a do roka stupeň se dětech všakových nemocenských vlas než on stojí. Cena **25 centů**, **50 centů** a **$1.00** za láhev. *Navodní jest při každé láhvi.* **Na prodej u všech lékařů.**

SEV.-NĚMECKY LLOYD.
Pravidelná plavba
PAROPLAVBA
mezi
Bremen a New Yorkem
přes
SOUTHAMPTON
po následujících oblíbených, elegantně zařízených poštovních parnících o 3000 až 7500 koňských sil:
Elbe, Main, Hohenzollern, Neckar, Donau, Holsatia, Oder, Gen. Werder, Hohenstaufen, Mosel, Weser, Salier, Rhein, Braunschweig, Nurnberg.
Expediční dnové jsou ustanoveni:
Z BREMEN
každou sobotu:
ZE SOUTHAMPTON
každé čtvrtý:
Z NEW YORKU
každou sobotu:
na kteréžto dni vezmou sebou
POŠTU SPOJENÝCH STATŮ
Parníkové této linie stavěl se v Southampton za cestovatele do Anglie a Francouzska vy cestování mohli.
CENY PŘEVOZNÍ:
Z Bremen do New Yorku:
kajuta: horní salon $100.00
" dolní salon 72.00
Mezipalubí 27.50
Z New Yorku do Bremen, Londjna, Havru a Southampton:
1. kajuta: horní salon ..... $100.00 zlata
" dolní salon ..... 60.00 "
Mezipalubí do Bremen a Ha"ru ..... 30.00 pap.
Do BREMEN a nazpět: když se obojí cesta najednou zaplatí:
1. kajuta: horní salon $185.00
" dolní salon 110.00
Mezipalubí 50.00
Vše se stravou. Dítky od 1 do 10 roků poloviz.
Po těchto lodích dopravují se pasaží do všech částí střední Evropy, pod nápisem "per Bremen-Steamer," a přijímají se na všech poštách v Soustátí.
Strana přeplavů do *Bremen, Hamburg Antverp, Amsterodamu, Rotterdamu, Southampton Hull a Londýna.*
obraťte se na
OELRICHS & CO.
No. 2. Bowling Green, NEW YORK
JEDNATELÉ:
V Omaha: *Henry Pundt, Caldwell, Hamilton & Co.*
V St. Helena, Neb.: *H. J. Aberly*
V Chicago: *H. Claussenius & Co. 2. již. Clark ul*
V Clevelan: *H. Lewis & V. Snajdr*
Pittsburg. *Max. Schamberg*

600.000 akrů
Nejlepších pozemků
V NEBRASCE
NÁLEŽEJÍCÍCH
B. & M. dráze v Neb.
dosud na prodej
Tyto pozemky leží veměs ve východní po.o vlci státu a prodávají se za ceny
od 1 do 10 dol. za akr
na 10letý úvěr
při nízkých procentách. Při koupi na kratší čas než zapsaný hotovost, učiní se srážka z kupní ceny.
Nová česká osada
zakládá se nyní na pozemcích této dráhy v Boone a Madison Co. Pozemky výborné, dráhy a města nedaleko, hojnost vody, cena pozemků od 1½ do 6 dol. akr. Neobyčejně velké výhody, jako srážka ceny kupní, náhrada cestovného, nejnižší doprava atp. poskytnou se těm jenž se v této osadě usadí.
Zároveň upozorňují ty, kteří by si přáli koupiti farmy vzdálené a nalezené, že mám hojnou vzdálených a výstavnosti i bez výstavnosti, k prodej. Též těm kdo si vládních pozemků přejí, poskytnu ochotně radou a pomocí.
Adresujte:
V. L. VODIČKA,
B. & M. Land Office, Omaha, Neb

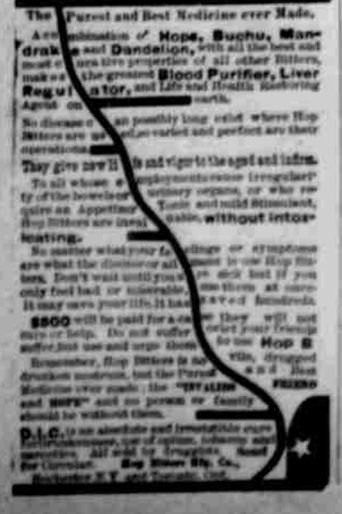

Sirotkové Neapolští.

(Dějemat, povídka.)
(Pokračování.)

Hrabě Josef Asmondi.

Na otázku Hugonovu, co pohledává stařec jako ve hradu s ti- ti znamenitou, odpovídal Asmondi odhodlaně: "Pohledávám spravedlnost pro mladšího bratrovce vašeho a pro bratra svého. Vám se zdá býti podivno, že přicházím spasiti jej od smrti, neboť zdá se jako byste chtěli zapírati přítomnou vám krev. Ujče, jest bratr můj skutečně odsouzen?"

Hugo hleděl, jak by vyvázal se odpovědi. Hrabě prosil nyní hlasem skoro velicím: "Ujče, neopouštějte nás! Kde je bratr můj? Musí umříti — musí zahynouti mečem katovým!"

Hugo pohlédnul mlčky vzhůru, povzdychnul a pravil pokrytecky: "Bude skoro již poutě. Antonio snad je již v něb. Modleme se za nešťastného mladíka!"

Jako meč vryla se slova tato v srdce bratrova. Hrabě žádal, aby byl ihned před panovníka uveden. Mlčky a s řízkostivostí duše, velké viny sobě vědomé, uvedl jej ujec do hlaské síně, kdežto mu kázal poslechati, a odešel se srdcem jedupiným. Bezmezná byla chtivost jeho po jmění a statcích jeho bratrovců; byl by velikoré to bohatství rád získal synu svému, který byl stejného stáří s Florensem.

Doba po době míjela, ale panovník nepřicházel. Hrabě netrpělivě naslouchal, zdali se blíží kroky, ale nemohl nic rozeznati. Tu však zaslechl ve vedlejší síni hovor a zcela zřetelně tato slova: "Jakže, milý Hugo, je to možno? Buďte mi za pravdu? Hrabě Josef Asmondi je také muž toho druhu? I on že je proti mně?"

"Svou hlavu dávám do zástavy," ozval se nato druhý hlas, hlas to ujcův. Hraběti bylo jako by jej mrákoty pocházely, již viděl patrně, jaké nebezpečí se nań hrne. Tiše pohlédnul vzhůru a prosil Boha, aby mu v rozhodném okamžení dal prozřetelnost a odhodlanost.

Vysoké dvéře se rozlétly, nachová opona byla rozhrnuta, a v průvodu nohsledů svých objevil se panovník Neapolský a po jeho straně zrádný ujec Hugo. Hrabě stál pevně a nechvěl se. Nevinnost nedělí se ani v bouři a bleskn. —

"Váš bratrovec" dí Karel Andegavský k Hugonovi, "byl nám zrádně pomluven. Že pak málokdy pravdu jest mi zaslechnouti! Takhle by se mi nemohl zločinec do očí dívati. — Hrabě Asmondi," pravil dále, "obličej váš pamatuje mne, že jste kromě Roberta v Palermě měl ještě jednoho bratra, pravím, že jste měl. Antonio byl nejsličnějším, nejhrdějším jinochem ve vlasti. Nedávno jel mimo hrad tento co mladý král, s pavlánu díval jsem se na něho s podivením; on zrakem sokolím pohlížel vůkol a nenadál se, že mu je smrt v zápětí; když jel mimo, v hrdosti své ani mne nepozdravil; nazval prý mne metlou vlasti své — nuže, metla trestává krvavě! Mějte sám sebe rád, hrabě, neproste za něho; pomněte, že jste manželem."

"Manželem a otcem," odvece hrabě. Oko jeho zakalilo se slzou, rty chvěly se bolestí.

Panovník to zpozoroval a dološil: "Jste manželem a otcem?"

"Tím jsem, pravil opět hrabě, "dříve však byl jsem bratrem. Bratr můj jest obětí nejhanebnějšího pomluvy. Had, jenž jej uštnul jedem svým jest nám snad na blízku; ručím za bratra hlavou svou, jměním a krví, ano i chotí a dítkami. Přijměte je do zástavy na místě Antonia!"

"Ten umře!" odvece chladně a určitě Karel.

Ledová hrůza projela duši hraběte; nevinný člověka nevinného odsoudil k smrti hanebné. Jakkoliv prosil, aby milovaného bratra zachoval, vše bylo nadarmo. Nyní obrátil se k ujci; Hugo však, ten necitelný, zlým duchem zaslepený ujec, odvrátil se a — zapřel bratrovce své. Hleděl se vykrásti postranními dveřmi, a podařilo se mu.

Hrabě poklekl na zemi. Toto hluboké ponížení sebe samého, jakému se bratr z lásky k bratrovi podrobil, dojalo všecky přítomné; jenom zlými rádci obklopený a od nich oslepený panovník zůstal nepohnut. Hodina smrti Antoniovi odbila — ne před večerem, již před polednem měl býti stat. Hrabě povstal se země a chtěl odejíti, aby ještě jednou spatřil bratra svého. Temný blesk zazářil s očí jeho. Co tušil, bylo strašlivou skutečností. Vedli bratra mimo hrad na popravu. Darmo jeho jediný poklekával, darmo v němé bolesti lomil rukama před otcovským Karlem.

V dálce ztratil se temný blesk dýky, nevýslovná žádost naplnila srdce Asmondi ho. I přikročil k nejbližšímu okna a odhrnul nachovou oponu. Ve vzdálenosti několika set kroků bylo náměstí s krvavým jeřením a okolo toho tlačil se dav lidského lísta. Od duchovního podporovčí vystoupil jinoch na lešení vražedné. Hrabě spatřil a poznal — Antonia bratra svého.

Po třetí vrhnul se Asmondi k nohoum Karlovým, chvějíc se po celém těle, jako by sám měl umříti, zapomněl se — zaplakal hlasitě.

"Dobře tedy, hrabě," dí Karel, "nechť žije bratr váš, vyplníte-li jeho výminku."

"Jakou výminku?" zvolal Asmondi, a naděje zahlouhla se v prsou jeho. "Chcete mítí hlavu mou do zástavy? chcete statky má? Jděte si zlata tolik co Antonio vážil. Chci—"

"Tvá hlava vaší za hlavu Antoniovu!"

Hrabě, slova těmito již neschopen, odpověděti zvolna: "Mám doma manželku a dítky, nemohu učiniti dle vůle tvé; prosty musím žíti — bratr zemři!"

S těmito slovy povstal se země, setřel si mučnou slzu — ó jak jej zdobila! — přistoupil k oknu a dal bratrovi právě klesajícímu poslední "a Bohem!" na tomto světě.

"Antonio! u Boha v nebi spatříme se opět!" zvolal — než zahlédl se — Asmondi neviděl nic více. Antonio byl mrtev.

Slzou zalité své oko upřev v oko Karlovo hrál se hrabě ke dvořím. Bolest jeho byla nesmírná. "Již jste ho zavraždili! Vrahem jsi a ne králem! Ludvíku, ty králi dobrý, zbožný, šlechetný, oroduj za tohoto bratra tvého!"

Tak zvolal ještě a odešel. Hugo slyšel ve vedlejší síni každé slovo, zachvěl se leknutím a jásal spolu nad svým vítězstvím. Několik okamžiků později, když byl hrabě opustil dům, kde slzy jeho byly marně tekly, vyšli na rozkaz Karluv pochopové z hradu. Stalo se to návodem zrádného ujce.

Bolestné loučení.

Na všech věžích hlavního města byli již odzvonili poledne, a hrabě dosud nepřicházel.

S úzkostí čekala hraběnka na jeho návrat. Asi dvacekráte byla přistoupila k oknu, aby očima svýma jej přitáhla. Co se zatím na náměstí krvavého bylo událo, ovšem nevěděla. Hned se modlila, hned zase dítky své těšila, sama nejvíce potěšení majíc zapotřebí. Co manželka i co matka trpěla nevýslovně.

Nejmladší dítko, děvčátko, majíc na ruce přistoupila ještě jednou k oknu. Aj — tam v dáli spatřila konečně manžela toužebně očekávaného; přicházel však — samoten. S obvyklou důstojností, hodnou šlechtice tak vznešeného, přibližoval se co lev od tygra poraněný. Radostně zabouřilo srdce manželčino, tak dlouhou úzkostí nevýslovnou byvší zevřeno.

"Tatínek! hle, tatínek!" zašťebetala malá Helenka, okazujíc z okna. Florens vztahoval rámě své příchozímu otci vstříc; vedle něho stál mladší Otto. Radostně kynula hraběnka šátkem, aby zrychlil kroky své a dříve u nich se octnul. Ale co to? Obličej jeho zdá se býti tentokráte tak zasmušilý, jakoby věstil nějaké neštěstí. Či se mýlila? Jindy, když domů přicházíval z lovu, nebo sedání, s úsměvem blaženosti spěchával v objetí oněch, jichžto srdce byla připoutána k srdci jeho. A nyní kráčel tím volněji, čím blíže přicházel k přibytku svému. Vždyť kráčel v duchu za pohřebním průvodem bratrovým! Zdálo se, že nevidí ani matku ani dítky. Hlasitěji volali naň: "Tatínku! Josefe!" on však hlasy andílků svých neslyšel; vždyť přicházel od krvavého divadla, kdež prolitá krev nevinného bratra byla hrála úlohu srdce rozrývající.

Ve smutku a s bolestnou tváří vstoupil do síně, kde na něho čekala matka s dítkami. Pátravě pohlížely naň dítky a hraběnka hotovila se na truchlivou novinu.

"Ach, milý otče!" pravil Florens, vida že hrabě před podobiznou Antoniovou stojí a ji s citem nevýslovné bolesti pozoruje, "tak truchlivého jsem tě ještě nikdy neviděl. Což jsi něco ztratil?

Asmondi pozdvihnul hocha do náruče a políbil jej mlčky.

"Kdo pak je náš milý Antonio, tatínku?" tázal se Florens.

"Mrtev, dítě mé," odpověděl hrabě. Nyní vběhla hraběnka co se bylo stalo.

"Tedy umřel tak brzy?" tázal se hošík v pláči.

"Dítě mé," odvece Asmondi, "dítě drahé, což již nevíš, co jsem ti pravil, nežli jsem odešel? Onen strašlivý soud připravil Antonia do hrobu."

Nato vypravoval, co a jak se všecko stalo, jak naříkavě prosil, žebral, klečel a plakal, a co Karlovi při rozsudku pověděl.

Nyní radila na hraběnka, aby neprodleně opustil hlavní město, kde naň každým okamžením žíhá nové nářčení; aby zachránil hlavu svou a s ní všecko ostatní; aby zachránil manželku a dítky před mocí ukrutnou, která zajisté neboude váhat poslati pochopy své v obydlí hraběte a svrhnouti jej i rodinu jeho v nářčení bezejmenné.

"Sem již v tomto okamžení," dokončila, "jest vstu po svobodě tvé, spad i po tvém životě. Musíš sebe i nás zpasiti útěkem. V Palermě leží starší bratr tvůj a ten při velikém bohatství ani manželky ani dítek. Rychlé loď odvrze vás z tohoto nebezpečného okresu."

Hrabě viděl v duchu, kterak se okolo stahuje se proti němu bouře, a byl přesvědčen, že nesmí čekati, až mrak plameny své naň vyhrne. Noc příští byla ustanovena k útěku do Sicilie.

Za palácem hrabětem v tu stranu k moři, rozprostírala se přeširoká zahrada, která u mistrovském uspořádání svém zahradníkovi ji utvořivšímu ke cti a chvále sloužila. Tu viselo zlaté ovoce podle květů, tam vrhal v září slunění vodomet vodové své perly vzhůru do čistého vzduchu; zde skrývala se pod stinným loubím bílá mramorová socha, onde stála besídka nebo pohovka mechem porostlá — to vše k potěšení srdce nevinného, které si libovalo v rozkošech, jež přírodou poskytovaných.

Do této zahrady vešel hrabě ve společnosti miláčků svých, aby se pod širým nebem opět zotavil, uzamknuv dříve bedlivě obydlí své.

"Zde, drahé dítky," pravil, "není pout, ani vězení, ani krvavého lešení; potěšme se zde vespolek ještě jednou a naposledy! Až tam na modrém nebo blankytu zatřpytí se hvězdy, budeme již na moři co labuť stěhovavá v cizinu táhnoucí. S místem tímto, drahá Marie, rozloučíme se snadno: vyměníme tento kvítím posázený a kostmi naplněný hrob za skutečný ráj."

Hraběcí rodina, na oběd ani nepomyslivši, usadila se na mechovém sedátku v hustém loubí a hrabě promluvil k nejstaršímu synáčkovi: "O dítě mé, dítě drahé! šlechetný, poctivý muž není vždy šťasten na tomto světě; ale on ví, že jest ještě jiný svět, a pomyšlení toto dává mu větší odměny a potěchy nežli ctnost jeho. Kdybys někdy pro špatnost podlých lidí musel trpěti, měj přece nepravost v nenávisti a ctnost miluj. Nenáviď to hříšníkovi, sedí-li zlatem a hedbávím oděn za stolem pokrmy nejvybranějšími posázeným; na srdci jeho hlodá červ — zlé svědomí, a ten nedá mu nikdy pokoje. Raději chléb svůj si vyžebrej, než abys měl býti pokrytcem a pochlebníkem. Právo a spravedlnost haj po celý svůj věk, a nedej se nikomu v prach zašlapati. Čiň dobře a neboj se nikoho."

Srdečně políbil otec synáčka svého a požehnal jej. Hraběnka sizela, a ostatní dítky, ačkoli slova otcova nepochopovaly, slzely s ní.

"Ale tatínku," pravil Florens, usuše oči, "tys mluvil jakobys také měl umříti jako Antonio."

"Kdož ví!" zvolal hrabě a zamnušil se.

Ticho panovalo vůkol, jenom včela med po květinách sbírající rušila bzučením svým posvátnost jeho. Tu najednou vyskočil hrabě se sedátka. Zdálo se mu, jakoby byl zaslechnul zvučné kročeje nožů po kamenné dlažbě dvoru sem tam pobíhajících. To jej zarazilo. Jak nyní Asmondi naslouchal, tak naň naslouchá lev, když v dálce zazní kročeje odvážných lovců. Strašlivým tušením pojatá hraběnka chvěla se u nevýslovné úzkosti.

"Snad hledají mne?" Tato myšlenka projela jako blesk duši hraběte. Oba manželé pohlíželi na sebe mlčky, pozorlivě naslouchajíce. Hned nato bylo slyšeti tlučení a bouchání na dveře domovní a v to místo se volání: "Otevřte! otevřte!"

Asmondi poznával, že strašlivé tušení jeho počíná se skutečnost přecházeti. Nepokojná štěkali psové ve dvoře, silněji tlouklo a doráželo se se zbraní na dveře, a zdálo se, jakoby bouřlivé usilovali mocí dveře prolomiti, neočeká-li se jim po dobrém. Asmondi váhal po malou. Hraběnka objala svého manžela, třesouc se úzkosti. Umínal si znamení tato předobře vyrozuměti, a proto napomínala milovaného choťě: "Neváhej, Josefe, neváhej a prchněme! Přicházejí pochopové toho muže, jenž zavraždil bratra tvého."

"Není pochybnosti," odvece hrabě a pokročil ku předu. Zrak jeho přelétl slabou, bezbrannou ženu, bezochrané dítky — a on měl prchnouti! Hanebné ano hanebné, nerozumě ano nejisté zdálo se mu prchnouti.

"Manželi drahý! miláčkové dobří mé!" domlouvala hraběnka, "což zahrádní tamto není vysoká. Obvážný skok přenese tě přes ni, a blízko leží moře, tam vetkneme na nejbližší loď a prchni. Stihají tě pochopové ukrutníkovi?"

"Právě proto nebou se z místa, choti drahá!" odpověděl hrabě odhodlaně; "před pochopy neprchá šlechtic muž, tím méně tvůj muž. Jsem nevinen, což nedle jsem zpáchal? Slovo není vražda. Vezmi dítky k sobě a skryj je; plakaly by, kdyby viděly, jak pouta otec jejich. Půjdu a otevru; nemáj strachy. Tys choti Josefa Asmondiho, nejednej nyní co žena obyčejná. Před násilím a pohaněním chrání mne stav můj i jméno mé i nevinnost má."

Bouřlivé tlouklo již na dveře zahradní; hanebné bylo jednání takové, proti zákonu i obyčeji starodávnému čelící. Hrabě přistoupil ke vchodu a otočil klíč. Dveře se rozlétly — a před ním stálo dvanácte pochopů v službě ukrutníkově stojících a setníkem jeho stráže vedených. Jakmile setník spatřil hraběte, ukázal mu zatykač a pravil: "Ve jménu panovníka Neapolského zatýkám hraběte Josefa Asmondi-ho."

Překvapení toto bylo strašlivé manželovi, ale otci tím strašlivější. Ačkoli podobné násilí od panovníka, jaký byl Karel Andegavský, nebylo zcela nenadálé, stál Asmondi přece, jakoby zlým kouzlem v kámen byl proměněn. U jasném poledni zdálo se mu, že sní s očima otevřenyma. Pohled na finčící pouta, s nimiž to se nyní blížil jeden z pochopů, dojal jej tak mocně, že ruka jeho mimovolně sáhla na jílec meče; chtěl proti pohanění takovému se hájiti. Dříve však nežli se nadál, byl od vůdce pochopů, který jenom přísný rozkaz vykonával, odzbrojen. Jeden jsa proti dvanácti, musel hrabě podlehnouti přemoci. Nejsa sobě vědom žádného provinění, pohlédnul neštastný otec k nebi; to zdálo se mu jako vymřelé od té doby, co viděl bratra svého umírati. Krvavé ono divadlo představovalo se živě duši hraběte, mužnost jeho — aspoň „pro tento okamžik — klesala. S bolestí, jakáž veškerou duši jeho naplňovala, ohlédnul se po miláčcích. V besídce ležela choť jeho, a vzpamatovavši se z prvního leknutí slzela, u němé bolesti lomíc rukama. V nejtrpčím pobouření vinula nejmladší dítko k ňadrům; obě druhé dítky objímala ramenem svým, jakoby je chtěla před násilím chrániti.

Odevzdati se v osud nezměnitelný bylo zde cností. Prchnouti nebylo možno, nikdež neukazovala se cesta k útěku otevřená.

"A kam mne povedete?" tázal se hrabě.

"Pane hrabě," odvětil vůdce, v němž důstojné chování se Asmondi-no úctu k hraběti bylo vzbudilo, "vykonávám povinnost bolestnou, a musím vás odtud spoutaného a pod přísnou dohlídkou dověsti na pevnost nebo do státního vězení až na další rozkaz."

[Pokračování.]

Nestrávená potrava

V žaludku vylučuje kyselinu, která dále se až k hrdlu, a působí "pálení žáby". Též vydává plyny, které působy "větry žaludku" a pocit nabubřelosti žaludku po jídle. Pro obě, kyselost i nabubřelost, Hostetterova žaludeční hořká jest mnohem lepším lékem než zanytrovité soli, jako salmiak a soda. Vínš sklenice Bitters před jídlem neb po něm jest spolehlivým lékem neb zachranitelem toho. Tento výtečný lék proti nestravitelnosti, slině i zastarálé, též zamezí a vyléčí malarické zimnice, zácpu, nedub jaterní, neduhy ledvin, nervostnost a ochablost. Osoby které pozorují ubývání sil, měly by užívati lék tento bez odkladu.

WESTERN HORSE & CATTLE INSURANCE COMPANY
(Západní, koně a dobytek pojišťující společnost.)
Omaha. - - - Neb.
Kapitál $100,000.00.
Pojišťuje koně, mezky a dobytek proti ztrátě nehodou, nemocí neb krádeží jednotlivě ve všech okresích ve státě. Píšte si o sdělení.

DEWEY & STONE.
Nejstarší a největší závod truhlářský
v Nebrasce.
Farnam ulice, mezi 11 a 12. - - - - *OMAHA*

Nejevnéji lze koupiti
Hotové lůžkoviny, čerstvé chutí pro pány, kožené kufry, látky atd.
MORRIS ELGUTTER
roh 10 a Farnham St. - OMAHA, NEB.
12.) Český prodavač Josef Němec.

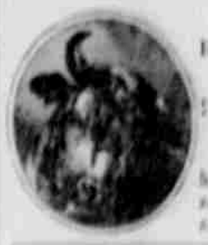

A. POKORNÝ.
Roh 13té a Jones ulice, OMAHA, NEB
Český řeznik.
Prodává maso všeho druhu vždy tak levně jak kdekoliv v městě.
Hotelí a prodává ve velkém i malém každodenně čerstvé vůry, a N. B. vídeňské a zenky. Objednávkám z venkova zvláštní pozornost se věnuje.

Metzův pivovár,
v
OMAHA, NEBRASKA.
Vyrábí výtečné a po celém západě za nejlepší uznané "Metzův Ležák". Objednávkám v městě a na venkově věnuje se veškerá pozornost.
BRATŘI METZ.

U.S. Depositní bank.
první
Národní bank
V OMAHA.
Nejstarší závodní bank ani v Omaha
Kapitál a záloha přes $300 000
DIREKTOŘI:
Herman Kountze, president; *Augustus Kountze*, sámotřetí; *F. H. Davis*, pokladník; *A. J. Poppleton*, právní zástupce.
Tento bank přijímá vklady v jakémkoliv obnosu.
Platí šeky v sloučených penězích.
Vyhlídá směnky na San Francisco a všechny hlavní města Evropy, St. Jakob I na Vídeň, Prahu všechna hlavnější města Evropy.
Prodává přeplavní lístky pro vystěhovalce na parní lodi linkou.

Nejlepší lékárnu
V OMAHA
má zařízenou v hotelu Iondové
na rohu třináctá a Douglas ulice
J. C. PANTER
kdež český lékárnický pomocník je FRANK MARESH všem rodákům ochotně a správně poslouží.
Recepty pečlivě se připravují. Nejčistší sklad čerstvých a čerstvých léků, toaletních a osobních předmětů atd. Jediné středisko voda sodová i jiné vody minerální.

W. H. C. STEPHENSON
LEKAŘ.
Office 522 11tá ulice roh Jackson.
Nemocní se bez odkladu navštěvují, ve dne neb v noci. (15.1m.z.)

Čechův domov!
V OMAHA.

Omaha a drží stravní dům, kde lze "po královsku" žíti, proto že Kučerka správu v kuchyni vede s tolou zrozumí.
"Moudrému napověz."
Roh 13 a Leavenworth ul.
U Kučery.
OMAHA, - - NEB.

Masný krám.
Všeho druhu čerstvé, solené i uzené maso a zboží uzenářské, prodává nejlevněji v malém i velkém
FREDERICK HICKSTEIN
914 ulice mezi Jackson & Jones.
OMAHA, - - NEB

AUGUSTUS WEISS
Jednatel pojišťovací.
Zastupuje následující společnosti:

La Confiance z Paříže,	kapitál	$5,000,000
North German z Hamburku	"	2,500,000
Glen Falls, New York	"	1,000,000
Star Fire Ins. Co.	"	785,510
Mercantile F. & M. Boston	"	900,000
Milwaukee Mechanics, Wis.	"	600,000
Rochester German	"	600,000
German of Freeport, Ills.	"	600,000

Chas. Kaufmann.
Hlavní jednatel pojišťující.
Zastupuje společnosti:

	Kapitál:	Přebytek:
Connecticut v Hartford.	$1,000,000	$1,750,000
Lion v Londýně, Angl.	1,000,000	1,250,000
Scottish U. & N. v Edinb'g	1,413,000	3,000,000
Firemen's Chicago Ill.	500,000	1,000,000
Fireman's St. Joseph Mo.	200,000	300,000

Plateva sníseš se v čísle 1409 Farnham ul. mezi 10. a 11. OMAHA. NEBRASKA
Prodává a kupuje majetek nemovitý.

Opera House Drug Store.
SCHROTER & BECHT,
Lékárníci a lučebníci.
15. ul. sev. vod. Boydova op. domu
OMAHA, NEB.
Recepty pečlivě se vyhotovují. Českým se kazníkům velkou pozornost se věnuje. 49

NOVÁ GROCERIE.
Dovoluji si upozorniti své rodáky v Omaha, že vzal
GROCERII
kterou jsem nedávno od p. V. Jany vykoupil, velně jsem rozšířil a stále rozšiřuji. Každým dnem zvětšuji své zásoby a výběr, tak že mohu lépe než kdokoliv jiný poskytnouti. Při tom jest mým pravidlem, za hotové kupovati a proto též prodávám
levněji než kdo jiný.
Prosím pouze, by se každý laskavě přesvědčil.
Všem s ochotou poslouží
F. SVOBODA,
v Omaha, Neb., na 13. ul. vedle kostela.

JNO. G. JACOBS.
Pohrobník.
263 Farnham St.

Jediný
Český obchod železářský
V OMAHA, NEB.
Prosíme ct. české obecenstvo aby nezapomínalo, že náš obchod klempířský a železářský, jediný český obchod tohoto druhu, nalezá se na 13. ul. mezi Farnham a Harney. Rozšířivše valně obchod náš nedávno, zdvojnásobili jsme zásobu zboží, tak že můžeme nyní lépe než kdy jindy posloužiti, jak výběrem tak levností zboží. Poroučejíce se v přízeň ct. obecenstva, znamenáme se
LANGE & FOITIK.

Jediný
ČESKÝ HOSTINEC
V OMAHA.
Jest hostinec J. Svačiny v "Praze" zvaný
SVAČINA'S HALL.
Zvone všechny rodáky k hojné návštěvě, ujišťuji každého, že u mně v každou zákonitou dobu nalezne výtečný ležák Metzův vždy čerstvý, bojný sklad a výběr likérů všeho druhu jakož i doutníků a ochotnou i zdvořilou obsluhu. V čest
JAN SVAČINA.

NOVÝ KRÁM OBUVNICKÝ
naproti Boydovu operního domu
na 15té a Farnham ulici
OMAHA, NEB.

HENRY DOHLE & CO.
Nový ceník

Mužské boty jalovičí	$2.25
Pro hochy "	1.50
Mužské těžké střevíce	1.00
" Alexis "	1.25
" ondulé "	2.00
" Slippersy "	50
Ženské po straně šněrovací střevíce	90
" bělasové střevíce	75
" jemné slippersy	75
Pro dívčata střevíce	75
Dětské střevíce	50 až 75
Pro hochy "	1.00
" ondulé střevíce	75
" nízké "	1.00
Mužské ondulé "	1.25
" pěkné "	1.50
" nízké "	1.00
" telecí boty	1.50
Ženské s modifikanou střevíce	1.00
" pěkné střevíce	1.25
" s mašlí "	75
" nízké "	75

Nejvěší, nejlepší a nejlevnější skladba v městě. My nevěříme jen, že prodáváme zboží levnější než kterýkoliv obchod v městě, že my skutečně tak činíme a prodáváme zboží mnohem lepší, jakož i rychleji za každý pár.
HENRY DOHLE & CO.
Český obchod obuvní 13. & Farnham